

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **M. Z.**, bytem V. 7, V., zast. JUDr. Jaroslavem Homolkou, advokátem se sídlem Na Dolech 15, 586 01 Jihlava, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2014, č. j. KUJI 1556/2014, sp. zn. ODSH 1708/2013 Pe,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 10. 1. 2014, č. j. KUJI 1556/2014, sp. zn. ODSH 1708/2013 Pe, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši **16.456 Kč** do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího právního zástupce JUDr. Jaroslava Homolky, advokáta se sídlem Na Dolech 15, 586 01 Jihlava.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobkyně napadá rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 10. 1. 2014, č. j. KUJI 1556/2014, sp. zn. ODSH 1708/2013 Pe, kterým bylo dle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 18. 11. 2013, č. j. MMJ/OD/14334/2013-11 JID: 148475/2013/MMJ. Rozhodnutím správního

orgánu prvního stupně byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích), kterého se měla dopustit porušením ust. § 113 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) tím, že porušila povinnost odevzdat ve stanovené zákonné lhůtě řidičský průkaz. Za spáchaný přestupek byla žalobkyni podle ust. § 46 s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích uložena pokuta ve výši 4.000 Kč. Podle ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, s odkazem na ust. § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, byla žalobkyni uložena povinnost nahradit náklady řízení v částce 1.000 Kč.

Žalobkyně v žalobě namítá, že celé rozhodnutí je v rozporu se zákonem. Uvádí, že oznámením Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy ze dne 13. 8. 2012 jí bylo oznámeno zahájení správního řízení o odnětí řidičského oprávnění, a že si dne 31. 8. 2012 zvolila zmocněnce JUDr. Jaroslava Homolku, advokáta v Jihlavě, Na Dolech 15, 586 01 Jihlava, ev. č. ČAK 01642, aby ji v uvedeném řízení zastupoval.

Rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 10. 6. 2013, č. j. KUJI 40767/2013, sp. zn. ODSH 549/2013 Pe podle názoru žalobkyně nemohlo nabýt právní moci dne 10. 6. 2013, jak je uvedeno v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť toto rozhodnutí nebylo žalobkyni, resp. jejímu zmocněnci JUDr. Jaroslavu Homolkovi, advokátovi, nikdy řádně doručeno. Žalobkyně uvádí, že po nahlédnutí do spisu zjistila, že předmětné rozhodnutí bylo doručeno Mgr. Jaroslavu Homolkovi, advokátovi, ev. č. 13691, Palackého 5001/1, 586 01 Jihlava, který však nebyl zvoleným zmocněncem žalobkyně.

Žalobkyně má za to, že pokud předmětné rozhodnutí ze dne 10. 6. 2013 nenabýlo právní moci, nezačala žalobkyni ani běžet lhůta k odevzdání řidičského oprávnění. Konečně žalobkyně namítá, že i všechna předchozí rozhodnutí v tomto řízení byla vadně doručována namísto zmocněnce třetí osobě.

Tímto pochybením správních orgánů se žalobkyně cítí zkrácena na svých právech a má za to, že byla porušena její ústavně zaručená práva na spravedlivý proces.

Nadto žalobkyně doplňuje, že v době, kdy podle správního orgánu rozhodnutí o odejmutí řidičského oprávnění nabylo právní moci, byla dlouhodobě v zahraničí, kde studovala na vysoké škole American College v rámci projektu Erasmus a po skončení semestru v červnu 2013 si zde našla brigádu jako servírka v hotelu Piere Anne Beach Hotel. Řidičský průkaz zde měla jako další doklad totožnosti. Z tohoto důvodu nejen že nebylo možné se s žalobkyní spojit a oznámit jí, že příslušné rozhodnutí nabylo právní moci (samozřejmě za předpokladu řádného doručení zmocněnci), ale nebylo v jejích možnostech odevzdat řidičské oprávnění včas. Žalobkyně uvádí, že řidičské oprávnění odevzdala v prvním možném okamžiku, a to dne 12. 7. 2013 – bezprostředně poté, co se její zmocněnec a žalobkyně dozvěděli o vydání rozhodnutí o odejmutí řidičského oprávnění.

S ohledem na shora uvedené žalobkyně navrhuje, aby soud rozsudkem rozhodnutí žalovaného zrušil a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvádí, že rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění žalobkyně bylo řádně doručeno do datové schránky zmocněnci žalobkyně, a to

Mgr. Jaroslavu Homolkovi, advokátovi se sídlem Palackého 5001/1, 586 01 Jihlava, který žalobkyni prokazatelně v celém řízení zastupoval a činil veškeré úkony na základě zmocnění uděleného mu právním zástupcem žalobkyně, tj. JUDr. Jaroslavem Homolkou, advokátem se sídlem Na Dolech 15, 586 01 Jihlava. Mgr. Jaroslav Homolka byl na základě plné moci oprávněn jednat za právního zástupce žalobkyně v plném rozsahu a byl oprávněn jednat samostatně, což v celém řízení činil a na písemnosti včas reagoval. Žalovaný uvádí, že žalobkyně s tímto zmocněním souhlasila a stvrdila jej svým podpisem na plné moci. Dodává, že žalobkyně následně prostřednictvím JUDr. Jaroslava Homolky podala proti výše uvedenému rozhodnutí správní žalobu, z čehož lze usuzovat, že zmocněnec žalobkyně byl s výše uvedeným rozhodnutím plně seznámen. V této žalobě zmocněnec nijak nenapadal způsob doručení, bral tedy toto rozhodnutí za řádně doručené. Žalovaný poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2014, č. j. 31 A 53/2013-39, kterým byla žaloba proti rozhodnutí ze dne 10. 6. 2013, č. j. KUJI 40767/2013 ODSH 549/2013 Pe zamítnuta, a v němž soud uvedl, že nezjistil, že by ze strany správního orgánu a žalovaného došlo k nezákonnostem. Žalovaný tedy nesouhlasí s argumentací žalobkyně, že rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění ze dne 10. 6. 2013 nenabýlo právní moci, v důsledku čehož nezačala ani běžet lhůta k odevzdání řidičského průkazu. K tvrzení žalobkyně, že z důvodu pobytu v zahraničí nemohla řidičský průkaz odevzdat, žalovaný uvádí, že pobyt v zahraničí nijak neodkládá povinnost odevzdat řidičský průkaz dle ust. § 113 odst. 2 zákona o silničním provozu. Lhůta k odevzdání řidičského průkazu je pevně stanovena zákonem a nelze ji jakkoliv prodlužovat; ani pobyt v zahraničí tedy na této povinnosti nic nemění a účastník řízení je povinen tuto povinnost splnit.

S ohledem na shora uvedené je žalovaný přesvědčen, že žaloba není důvodná, a navrhuje, aby byla zamítnuta.

V reakci na vyjádření žalovaného byla soudu doručena replika žalobkyně. Výslovně v ní uvádí, že si pro dané řízení o odnětí řidičského oprávnění zvolila pouze jednoho zmocněnce, a to JUDr. Jaroslava Homolku, advokáta se sídlem Na Dolech 15, 586 01 Jihlava, což zcela vyplývá z přiložené plné moci. Jestliže se nechal zmocněnec v rámci svého pověření podle ust. § 26 zákona o advokacii zastoupit jiným advokátem, jednalo se o vztah mezi nimi založený zvláštním předpisem. Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením, že souhlasila se zmocněním Mgr. Jaroslava Homolky svým podpisem na plné moci. Jednak absentuje její výslovný souhlas a jednak je zmocnění až pod jejím podpisem a toto nemůže mít žádné účinky ve vztahu k žalobkyni. Skutečnost, že Mgr. Jaroslav Homolka činil v řízení úkony na základě zmocnění mu uděleného JUDr. Jaroslavem Homolkou podle zákona o advokacii, nemůže založit domněnku, že zmocněncem je Mgr. Jaroslav Homolka.

K tvrzení žalovaného, že žalobkyně prostřednictvím JUDr. Jaroslava Homolky podala proti rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění žalobu, žalobkyně uvádí, že nikdy netvrdila, že se její zmocněnec o rozhodnutí krajského úřadu nedozvěděl, pouze tvrdí, že se tak stalo později, než uvádí krajský úřad, a tedy právní moc rozhodnutí nenastala v době uváděné krajským úřadem. Pokud nastalo namítané pochybení při doručování, měly se podle názoru žalobkyně správní orgány zabývat zjištěním skutečného dne doručení rozhodnutí zmocněnci, opravit den právní moci a rozhodnout, zda se žalobkyně dopustila správního deliktu. Z advokátního spisu je žalobkyni známo, že rozhodnutí krajského úřadu bylo ve skutečnosti JUDr. Jaroslavu Homolkovi doručeno až dne 10. 7. 2013, a téhož dne tento podal správní žalobu. Tímto dnem pak rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění nabylo právní moci. Žalobkyně uvádí, že je skutečností, že žalobkyně řidičské oprávnění odevzdala dne 12. 7. 2013, tedy ve lhůtě pěti pracovních dnů.

Žalobkyně konečně uvádí, že podle ust. § 34 odst. 2 správního řádu s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Dle rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění „je jmenovaná osoba povinna odevzdat řidičský průkaz“. Z uvedeného vyplývá, že se nepochybně jednalo právě o případ, kdy má zastoupený v řízení něco osobně vykonat, a proto mělo být příslušné rozhodnutí doručeno nejen zmocněnci, ale rovněž zastoupené, tj. žalobkyni. Jelikož nebylo příslušné rozhodnutí žalobkyni řádně doručeno, nenabývalo toto rozhodnutí až do doby, kdy se o něm žalobkyně dozvěděla, právní moci.

Ze správního spisu vyplývá, že dne 1. 7. 2013 správní orgán prvního stupně vydal příkaz o uložení pokuty za přestupek podle ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích, proti kterému podala žalobkyně dne 12. 7. 2013 včasný odpor. Téhož dne, tj. 12. 7. 2013 žalobkyně odevzdala řidičský průkaz.

V reakci na podaný odpor správní orgán prvního stupně nařídil ústní jednání na den 24. 10. 2013 v 09:00 hod. Ústní jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobkyně, za účasti jejího právního zástupce JUDr. Jaroslava Homolky (zastoupeného Mgr. Jaroslavem Homolkou), a v jeho průběhu byl kromě výpovědi právního zástupce žalobkyně proveden důkaz listinou – výpisem z evidenční karty řidiče.

Dne 25. 10. 2013 požádal správní orgán prvního stupně Krajský úřad kraje Vysočina, Odbor dopravy a silničního hospodářství o stanovisko stavu doručení a právní moci rozhodnutí ze dne 10. 6. 2013, č. j. KUJI 40767/2013 ODSH 549/2013 Pe, jehož doručení Mgr. Jaroslav Homolka při ústním jednání zpochybnil. Dne 30. 10. 2013 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno potvrzení řádného doručení a právní moci rozhodnutí ke dni 10. 6. 2013.

Dne 18. 11. 2013 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MMJ/OD/14334/2013-11 JID: 148475/2013/MMJ, proti kterému žalobkyně podala včasné odvolání. O odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 1. 2014, č. j. KUJI 1556/2014, sp. zn. ODSH 1708/2013 Pe, které je předmětem tohoto soudního přezkumu.

Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Žaloba je důvodná.

Žalobou napadeným rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích, kterého se měla dopustit tím, že

nesplnila povinnost vyplývající z ust. § 113 zákona o silničním provozu odevzdat ve stanovené lhůtě řidičský průkaz.

Podle ust. § 113 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu je řidičský průkaz povinen odevzdat mimo jiné držitel řidičského průkazu, jehož řidičský průkaz je neplatný nebo kterému bylo odňato řidičské oprávnění.

Podle ust. § 113 odst. 2 zákona o silničním provozu je držitel řidičského průkazu povinen odevzdat řidičský průkaz podle odstavce 1 příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do pěti pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o omezení řidičského oprávnění nebo rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění nebo rozhodnutí o pozastavení řidičského oprávnění nebo rozhodnutí o zrušení omezení řidičského oprávnění.

Mezi žalobkyní a žalovaným není sporu o tom, že žalobkyně odevzdala řidičský průkaz dne 12. 7. 2013, spornou otázkou však zůstává, v jakém okamžiku nabylo právní moci rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění žalobkyně, resp. rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání žalobkyně ze dne 10. 6. 2013, č. j. KUJI 40767/2013, sp. zn. ODSH 549/2013 Pe. Zatímco žalovaný tvrdí, že předmětné rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 6. 2013 doručením do datové schránky zmocněnci žalobkyně Mgr. Jaroslavu Homolkovi, advokátovi, který žalobkyni v celém řízení zastupoval, žalobkyně je naopak toho názoru, že rozhodnutí dne 10. 6. 2013 právní moci nabýt nemohlo, jelikož nebylo nikdy řádně doručeno (bylo doručováno toliko Mgr. Jaroslavu Homolkovi, advokátovi, který však nebyl zvoleným zmocněncem žalobkyně). Okamžik nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění je přitom pro posouzení zákonnosti rozhodnutí o přestupku v daném případě zásadní.

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že v průběhu správního řízení o odnětí řidičského oprávnění vedeného se žalobkyní byla správnímu orgánu předložena plná moc, kterou žalobkyně zmocnila advokáta JUDr. Jaroslava Homolku, se sídlem Na Dolech 15, 586 01 Jihlava, aby ji v celém řízení vedeném Magistrátem města Jihlavy pod č. j. MMJ/OD/16005/2012, JID: 90405/2012/MMJ zastupoval. Z plné moci vyplývá, že žalobkyně bere na vědomí, že zmocněný advokát je oprávněn ustanovit za sebe zástupce, a pokud jich ustanoví více, souhlasí, aby každý z nich jednal samostatně. Listina v části pod podpisem žalobkyně obsahuje další plnou moc, kterou advokát JUDr. Jaroslav Homolka dále zmocnil advokáta Mgr. Jaroslava Homolku a advokátku Mgr. Hanu Maškovou, aby jej zastupovali jako zástupci v rozsahu jeho zmocnění s tím, že jsou oprávněni jednat každý samostatně. Advokát Mgr. Jaroslav Homolka v závěru listiny svým podpisem toto zmocnění přijal.

Rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 10. 6. 2013, č. j. KUJI 40767/2013 ODSH 549/2013 Pe, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy o odnětí řidičského oprávnění, a jehož doručení bylo klíčové pro nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění, bylo doručováno do datové schránky Mgr. Jaroslavu Homolkovi, advokátovi se sídlem Palackého 5001/1, 586 01 Jihlava, doručeno bylo dne 10. 6. 2013 v 17:18:52 hod. Ze správního spisu ani z tvrzení účastníků řízení nevyplývá, že by předmětné rozhodnutí bylo doručováno současně i jiným osobám na jiné adresy.

Podle ust. § 33 odst. 1 poslední věty správního řádu může mít účastník řízení současně pouze jednoho zmocněnce. Za tohoto zástupce je třeba považovat advokáta, kterého si žalobkyně pro zastupování zvolila a kterému udělila plnou moc. V daném případě byl

takovým zástupcem advokát JUDr. Jaroslav Homolka. Ten využil při vystavování plné moci svého oprávnění, plynoucího z ust. § 26 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, dát se zastoupit jiným advokátem (tzv. substitutem). Advokát Mgr. Jaroslav Homolka se tímto stal zástupcem advokáta JUDr. Jaroslava Homolky, nestal se však zástupcem žalobkyně, kterým byl i nadále pouze advokát JUDr. Jaroslav Homolka jako žalobkyní zvolený advokát. Na tyto závěry nemůže mít vliv ani skutečnost, že advokát Mgr. Jaroslav Homolka v průběhu správního řízení v rámci své substituční plné moci v řízení vystupoval.

Podle ust. § 34 odst. 2 správního řádu se s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují písemnosti pouze zástupci; toto doručování má tytéž právní účinky, jako kdyby bylo v případě neexistence plné moci doručováno přímo účastníku řízení. Doručování substitutovi naproti tomu nevyvolává právní účinky, které zákon spojuje s doručováním účastníkům řízení nebo jejich zástupcům. K týmž právním závěrům dospěl ve své ustálené judikatuře Nejvyšší správní soud (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 – 48, dostupné na www.nssoud.cz), který se sice zabýval otázkou doručování rozhodnutí soudu, ale s ohledem na prakticky totožnou právní úpravu dotčených ustanovení ve správním řádu a v soudním řádu správním (ust. § 33 odst. 1 věta poslední správního řádu odpovídá ust. § 35 odst. 7 první věta s. ř. s., ust. § 34 odst. 2 věta první správního řádu odpovídá ust. § 42 odst. 2 věť první s. ř. s.), lze tyto závěry nepochybně aplikovat i na doručování substitutům namísto zmocněnců v řízení správním.

Bylo-li tedy rozhodnutí Krajského úřadu, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 10. 6. 2013, č. j. KUJI 40767/2013 ODSH 549/2013 Pe, dne 10. 6. 2013 doručeno pouze substitutovi zmocněnce advokátovi Mgr. Jaroslavu Homolkovi, ačkoli žalobkyně plnou moc udělila advokátovi JUDr. Jaroslavu Homolkovi, má soud za to, že toto doručení nemělo vůči žalobkyni žádné účinky, a rozhodnutí nelze ve vztahu k žalobkyni k tomuto dni považovat za doručené. Rozhodnutí Krajského úřadu o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění tak nemohlo tímto doručením nabýt dne 10. 6. 2013 právní moci.

Na uvedené závěry nemůže mít vliv ani tvrzení žalovaného, že jelikož žalobkyně proti předmětnému rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění podala prostřednictvím advokáta JUDr. Jaroslava Homolky správní žalobu ke krajskému soudu, lze usuzovat, že s tímto rozhodnutím byl plně seznámen. Není sporu o tom, že žalobkyně skutečně proti shora citovanému spornému rozhodnutí o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění v zastoupení advokáta JUDr. Jaroslava Homolky podala správní žalobu u zdejšího soudu (vedenou pod sp. zn. 31 A 53/2013). Podání žaloby však prokazuje toliko skutečnost, že zmocněnec žalobce byl s obsahem rozhodnutí seznámen nejpozději ke dni podání, resp. ke dni datování žaloby (9. 7. 2013), nijak z něj ovšem nevyplývá, že by byl zmocněnec žalobce s rozhodnutím seznámen již před tímto datem, případně zda se tak stalo již 10. 6. 2013 nebo později.

Jelikož doručením rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění substitutovi zmocněnce žalobkyně namísto jejímu zmocněnci nedošlo k nabytí právní moci předmětného rozhodnutí ke dni 10. 6. 2013, nebylo možné datum 10. 6. 2013 považovat za počátek pětidenní zákonné lhůty k odevzdání řidičského průkazu ve smyslu ust. § 113 odst. 2 zákona o silničním provozu. Soud vzhledem k podání žaloby proti rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění nemá pochyb o tom, že toto rozhodnutí právní moci nabylo, byť ne řádným doručením, ale seznámením se s obsahem rozhodnutí (tuto skutečnost

ostatně nezpochybnuje ani žalobkyně), správním orgánům se však v nyní projednávané věci nepodařilo prokázat, v jakém okamžiku se tak stalo, resp. se touto otázkou vůbec nezabývaly, vycházejíce ze shora uvedeného nesprávného právního názoru. Otázka, v jakém okamžiku došlo k nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění je přitom z hlediska odpovědnosti za přestupku podle ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích, ve spojení s ust. § 113 zákona o silničním provozu zásadní. Pokud se tedy nepodařilo prokázat, v jakém okamžiku bylo předmětné rozhodnutí skutečně doručeno zmocněnci žalobce, ani zda se tak stalo dříve než 5 pracovních dnů před odevzdáním řidičského průkazu, nebylo možné dospět k závěru, zda žalobkyně svým jednáním skutečně porušila povinnost vyplývající z ust. § 113 odst. 2 zákona o silničním provozu. Pokud za této situace správní orgány žalobkyni přesto uznaly vinnou z přestupku podle ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích, postupovaly v rozporu se zákonem.

Argumentaci týkající se nemožnosti odevzdat řidičský průkaz z důvodu dlouhodobého pobytu v zahraničí soud s ohledem na shora uvedené považuje za irelevantní.

Námítce, že správní orgán v řízení o odnětí řidičského oprávnění nepostupoval v souladu s ust. § 34 odst. 2 správního řádu, soud nepřisvědčil. Z ust. § 34 odst. 2 správního řádu vyplývá, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Mezi případy, kdy má zastoupený osobně něco vykonat, patří např. povinnost dostavit se na základě předvolání ke správnímu orgánu, kdy osobní přítomnost zastoupeného nemůže být nahrazena jinou osobou. Naproti tomu povinnost odevzdat řidičský průkaz lze nepochybně splnit i prostřednictvím jiné osoby. V daném případě tedy podle názoru soudu nebyl pro doručování rozhodnutí přímo žalobkyni jako zastoupené osobě důvod.

Ze shora uvedených důvodů soudu nezbylo než rozhodnutí žalovaného podle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušit. Současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán bude v dalším řízení vázán právním názorem, který soud v tomto zrušujícím rozsudku vyslovil (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s, podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byla úspěšná žalobkyně, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobkyni vznikly náklady řízení za právní zastoupení, a to za 4 úkony právní služby po 3.100 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a, c, d) vyhl. č. 177/1996 Sb., v účinném znění (převzetí a příprava věci, žaloba, porada s klientem přesahující 1 hodinu, replika) a 4 x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky). Odměna právního zastoupení byla zvýšena o částku odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 21 %. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobkyni na nákladech řízení nahradit částku 16.456 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. ledna 2015

JUDr. Jana Kubenová
samosoudkyně